

РЕШЕНИЕ

№ 3311

София, 07.03.2019

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Осмо отделение, в съдебно заседание на двадесет и втори януари две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БИСЕРКА ЦАНЕВА

ЧЛЕНОВЕ: СВИЛЕНА ПРОДАНОВА

ВАСИЛКА ШАЛАМАНОВА

при секретар Антоанета Иванова
на прокурора Лиляна Кръстанова

и с участието
изслуша
докладваното

от председателя БИСЕРКА ЦАНЕВА
по адм. дело № 12387/2018. 📄

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 160, ал. 6 ДОПК.

Образувано е по касационна жалба на „КРИС ФЕШЪН ИНДЪСТРИЙС“ АД с ЕИК 201549160, подадена чрез адв. Теодосиева, срещу решение № 257/11.06.2018 г., постановено по адм. дело № 66/2018 г. по описа на Административен съд – Велико Търново, с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Ревизионен акт (РА) № Р-04001115008716-091-001/03.05.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП Велико Търново, потвърден с Решение № 218/18.07.2016 г. на и.д. директор на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ гр. Велико Търново при ЦУ на НАП, в оспорваната част, в която за данъчни периоди на м.12/2014г., м.01, м.02, м.03, м.04, м.08 и м.09 на 2015 г. е начислен ДДС в размер на 27 454,91 лв. и са определени лихви - 2 182,07 лева. Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, необоснованост и в противоречие с материалния закон, съставляващи отменителни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Твърди се, че изводите на съда са направени при неправилна преценка на доказателствата по делото в аспекта на приложимите правни норми на ЗДДС и директива 2006/112/ЕО. Не споделя изводите на приходните органи и съда, че в хода на ревизията не са доказани обстоятелствата за прилагане на нулева ставка за данъка по реда на чл. 37, ал. 2 от ЗДДС във вр. чл. 39, ал. 1 от ППЗДДС и чл. 28 ЗДДС. Според касатора в случая

първата сделка е между българското и немското дружество KRIS FASHION GmbH, като собствеността върху стоката преминава върху немския купувач на територията на нашата страна, поради което същата следва да бъде определена като ВОД, а втората доставка от немското дружеството към швейцарските клиенти е износ на стоки по смисъла на чл. 28 , ал. 1 от ЗДДС облагаема с нулева ставка. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго по съществото на спора, с което да се отмени РА. Претендира присъждане на разноски.

По делото е подадена и частна жала от „КРИС ФЕШЪН ИНДЪСТРИЙС“ АД против определение № 265 от 26.07.2018 г. по адм. дело № 66/2018 г. по описа на Административен съд – Велико Търново, с което е изменено горепосоченото решение в частта за разноските, като дружеството е осъдено да заплати в полза на дирекция „ОДОП“ - В. Търново юрисконсултско възнаграждение в размер на 4257 лева. Според частният жалбоподател неправилно съдът е приел, че в производството по адм. дело № 870 /2017 г. на ВАС, директорът на Д „ОДОП“ – В. Търново не бил представляван от юрисконсулт, но същият е изготвил касационната жалба, поради което му се дължало юрисконсултско възнаграждение за тази инстанция според материалния интерес. Твърди се, че касационната жалба пред ВАС е изготвена от директора на Д „ОДОП“ – Велико Търново в лично качество, поради което юрисконсултско възнаграждение за производството по адм. дело № 870/2017 г. на ВАС не му се дължи. Иска се отмяна на определението и оставяне без уважение на молбата на директора на Д „ОДОП“ – В. Търново с правно основание чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Ответникът - Директор на Дирекция "ОДОП" гр. Велико Търново, в писмен отговор, изготвен от гл. юрк. Русева, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 1419,10 лева.

В отговор от 25.09.2018 г., изготвен от юрк. Ушилова, са изложени доводи за неоснователност на частната жалба и оставяне в сила на определението, постановено в производството по чл. 248 от ГПК.

Представителят на Върховна административна прокуратура изразява становище за допустимост и за основателност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на Осмо отделение, преценявайки допустимостта на касационната жалба, валидността и правилността на обжалваното решение на посочените касационни основания, и след служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна по делото, в срок, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е неоснователна.

Производството пред Административен съд – Велико Търново се е

развило по реда чл. 226 АПК във връзка с решение № 1348 от 30.01.2018 г. на Върховен административен съд, постановено по адм. дело № 870/2017 г., с което е отменено в цялост Решение № 347/15.11.2016 г. по адм. дело № 520/2016 г. по описа на Административен съд Велико Търново, а делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

При новото разглеждане на делото първоинстанционният съд е отхвърлил жалбата на дружеството срещу РА в обжалваната част, в която за данъчни периоди на м.12/2014 г., м.01, м.02, м.03, м.04, м.08 и м.09 на 2015 г. е начислен ДДС в размер на 27 454,91 лв. и са определени лихви в размер на 2 182,07 лв. по 62 бр. фактури (подробно посочени на стр. 4, 5, 6 и 7 на РА), издадени от ревизираното дружество на KRIS FASHION GmbH с VIN DE280074891, регистрирано за целите на ДДС в Германия.

Съдът е обсъдил представените по делото доказателства - Договор за доставка от 20.10.2014 г., сключен между българското и германското дружество; фактури, по които получател е немското дружество KRIS FASHION GmbH; ЕАД /митнически декларации/, в които като изпращач/ износител е отразено немското дружество - KRIS FASHION GmbH, а получатели са дружества, регистрирани в Швейцария; транспортни документи, от които е видно, че стоката е превозена от България до Швейцария и фактури, издадени от немското дружество на швейцарските дружества; както и фактура № 1401/15.10.2015 г., издадена от „КРИС ФЕШЪН ИНДЪСТРИЙС“ АД, с която фактурира на KRIS FASHION GmbH оформяне на митнически документи за износ, транспортни разходи до Швейцария и митнически разходи. Съдът е споделил изводите на органите по приходите, че доставките на стоки към KRIS FASHION GmbH не представляват вътреобщностни доставки, които да са освободени от начисляване на ДДС, тъй като същите са предназначени за Швейцария /която не е държава членка на ЕС/, а мястото на изпълнение е България. Същевременно е приел, че в случая не са налице и доставки от ревизираното лице до трета страна, облагаеми с нулева ставка по чл.28 от ЗДДС, тъй като ревизираното дружество не притежава документи по чл. 21, ал.1 от ППЗДДС. Основание за втория извод е обстоятелството, че в представените митнически декларации като износител не е вписано „КРИС ФЕШЪН ИНДЪСТРИЙС“ АД, а немското дружество „KRIS FASHION GMBH“. За неоснователно е прието възражението на жалбоподателя, че констатациите в РА не са съобразени с мотивите на Решение № 76/23.03.2016 г. по адм.д. № 9/2016 г. на АС – В. Търново, тъй като предмет на обжалване пред него е бил АПВ, а не ревизионен акт. От друга страна съдът изрично е посочил, че фактите и обстоятелствата относно наличието или липсата на реално извършени доставки по процесните фактури следва да бъдат установени в хода на ревизионното производство и с издаден ревизионен акт,

какъвто именно се явява оспорвания в настоящото производство РА. Според решаващия съд в процесния казус не намира приложение разрешението, дадено в Решение на СЕС от 16.12.2010 г. по дело C-430/09 (Euro Type Holding BV), и по конкретно т.35, т.38 и т.42 от него, тъй като в случая процесните стоки не са транспортирани до друга държава членка /в контекста на чл.7, ал.1 от ЗДДС и във връзка с §1, т.2 от ДР на ЗДДС/, а са изпратени до търговци в Швейцария, която се явява трета страна по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗДДС и на §1, т.2 от ДР на ППЗДДС. От друга страна според съда не са представени документите по чл. 45, т.2 от ППЗДДС, доказващи изпращането/транспортирането на стоките от територията на страната до друга държава членка.

При условията на чл. 226, ал. 3 от АПК първоинстанционният съд се е произнесъл и по въпроса за разносните като е присъдил в полза на ответника възнаграждение за юрисконсулт за две инстанции в размер на 2838,22 лв. /2x1419,11 лв./, като е отхвърлил искането за юрисконсултско възнаграждение за разликата до пълния предявен размер от 4257 лв.

С определение № 265 от 26.07.2018 г. административният съд е уважил молбата на директора на Д „ОДОП“ – В. Търново за изменение на решението в частта на разносните, като е осъдил РЛ да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 4257 лв. –за двете производства пред АС – В. Търново и за касационното производство по адм. дело № 870/17 г. на ВАС.

Решението е валидно, допустимо и правилно, като не са налице допуснати съществени процесуални нарушения твърдени в жалбата.

Съдът е обсъдил събраните по делото доказателства и въз основа на тях е обосновал мотивиран извод за законосъобразност на ревизионния акт в частта относно допълнително начисления ДДС на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във вр. чл. 82, ал. 1 от ЗДДС.

В случая няма спор по фактите и същите правилно са установени от първоинстанционния съд. Спорът е относно характера доставките фактурирани от „КРИС ФЕШЪН ИНДЪСТРИЙС“ АД към KRIS FASHION GmbH, регистрирано за целите на ДДС лице в Германия. Касаторът твърди, че се касае за две сделки, като първата към немското дружество е ВОД по смисъла на чл. 7 от ЗДДС, а втора сделка от немското дружество към швейцарските клиенти е износ по смисъла на чл. 28, ал. 1 ЗДДС.

Касационният състав споделя изцяло изводите на първоинстанционния съд, че процесните сделки към KRIS FASHION GmbH не могат да бъдат квалифицирани като ВОД, тъй като не са налице предпоставките по чл. 7, ал. 1 ЗДДС, а именно стоката да е транспортирана от територията на страната до територията на друга държава членка, тъй като стоките в случая се превозват от България до територията на Швейцария, която не е държава членка на ЕС и по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗДДС е трета страна. Когато стоките се изпращат или превозват от място на

територията на страната до трета страна, доставчикът следва да удостовери наличието на обстоятелствата по чл. 28, т. 1 и т. 2 от ЗДДС с визираните в чл. 21 , ал. 1 от ППЗДДС документи, първият от които е митническа декларация, в която доставчикът да е посочен като износител. Това изискване не е налице, тъй като в митническите декларации като износител е посочено немското дружество- KRIS FASHION GmbH. В тази връзка обоснован е изводът на съда, че доставките по процесните фактури са с място на изпълнение на територията на страната и са облагаеми.

По изложените мотиви, настоящият състав намира обжалваното решение за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Частната жалба на „КРИС ФЕШЪН ИНДЪСТРИЙС“ АД против определението на съда, с което е изменено решението в частта за разносните е частично основателна. Настоящият състав констатира, че на л. 5 от касационната жалба по адм.д. № 870/2017 г. на ВАС е налице отбелязване, че „жалбата е изготвена от юрк. М. Найденова“, което е удостоверено с подпис на юрисконсулта и наред с това е подписана и от директора на Д „ОДОП“ – В. Търново, поради което неоснователно е оплакването на частния жалбоподател, че същата е изготвена от директора в лично качество. От друга страна обаче в о.с.з. касаторът не е бил представляван от юрисконсулт, поради което разносните за производството по адм.д. № 870/2017 г. на ВАС следва да бъдат определени в размер на 1064,33 лева, на основание чл. 8, ал.1, т. 4 във вр. чл. 9, ал.2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Така дружеството следва да бъде осъдено да заплати разноски общо в размер на 3902,55 лв./ 2838,22 лв.+ 1064,33 лв./.

С оглед изложеното, определението на АСВТ, с което е изменено решението в частта за разносните, следва частично да се отмени като юрисконсултското възнаграждение следва да се намали до сумата от 3902,25 лв., която „КРИС ФЕШЪН ИНДЪСТРИЙС“ АД следва да заплати на дирекция „ОДОП“ – В. Търново.

С оглед изхода на спора пред настоящата инстанция на дирекция „ОДОП“ – В. Търново се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 1064,33 лв., определено на основание чл. 8, ал.1, т. 4 във вр. чл. 9, ал.2 от Наредба № 1/2004 г.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, Осмо отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 257/11.06.2018 г., постановено по адм. дело № 66/2018 г. по описа на Административен съд – Велико Търново.

ОТМЕНЯ определение № 265 от 26.07.2018 г., постановено по адм. дело № 66/2018 г. по описа на Административен съд – Велико Търново, с което е изменено решение № 257/11.06.2018 г. по адм.д. № 66 от 2018 г. на АСВТ, за разликата от 3902,25 лв. до 4257 лева – дължимо юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” Велико Търново при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „КРИС ФЕШЪН ИНДЪСТРИЙС“ АД с ЕИК 201549160, със седалище и адрес на управление гр. Ловеч, ул. „Освобождение“ № 7, да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” Велико Търново при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция в размер на 1064,33 лева.

Решението не подлежи на обжалване.